

इतिहास शिरोमणि बाबुराम आचार्यका स्मृतिमा

—सूर्यविक्रम ज्ञवाली

इतिहास शिरोमणि स्वर्गीय बाबुराम आचार्यसित भएको लामो अवधिको मित्रताको कुरा संस्कृता अनेक घटनाका स्मरण हुन्छन् । आज यहाँ तीमध्ये यौटाको संक्षिप्त विवरण वहाँका स्मृतिमा लेख्न लागि रहेछु । मैले लेखेको भन्दा आचार्यज्यूले मलाई यस सम्बन्धमा लेख्नु-भएको पत्रको चित्र जो यस लेखसित छापिएको छ त्यसले यस सम्बन्धमा अधिक कुरा बताउनेछ ।

सन् १९३६ को एप्रिल महीनाको २९ तारीखका दिन लेखिएको वहाँको पत्र पाउँदाको प्रसन्नताभन्दा पनि बढ्ता त्यसमित्र खामिएका नेपालीमा लेखिएका सकल ऐतिहासिक पत्र पाउँदा मलाई खुशी लागेको थियो । ती पत्र पाएको भन्दा पनि बढ्ता हर्ष आचार्यज्यूको आफूमाथि भएको विश्वास चाल पाई मलाई भएको थियो ।

धेरैसम्म ती पत्रको मैले कुनै उपयोग गर्न सकेको थिइन र ती मसँगै रहिरहेका थिए । सन् १९५७ तिर श्री धनबन्धु बज्राचार्य तथा श्री ज्ञानमणि नेपालद्वारा सम्पादित ऐतिहासिक पत्रसंग्रह नामक पुस्तकको पहिलो भागमा “राजकुमार बहादुर शाहले श्री ५ रणबहादुर शाहलाई लेखेको पत्र” भन्ने शीर्षकमुनि आचार्यज्यूले मलाई पठाउनु-भएका पत्र मध्येको यौटा पत्र देखें । (पृष्ठ-७७) त्यसका पादटिप्पणीमा “ऐ. शि. बाबुराम आचार्यको संग्रहमा रहेको यस पत्रको उतार परम्पराबाट हामीले पाएका हौं” भनी लेखिएको छ । छापिएछ, बढियै भयो भनी म चूप लागी बसें । यसका केही वर्षपछि १९६६ तिर योगी नरहरि नाथका सम्पादकत्वमा प्रकाशित इतिहास प्रकाशमा “सन्धिपत्रसंग्रह भाग १” नामक ग्रन्थमा फेरि यो पत्र छापिएको देखें (पृष्ठ ५४) ।

उपर्युक्त दुवै प्रकाशनमा विन्याससम्बन्धी एक दुई कुरा तलमाथि परेका भए तापनि तिनको चर्चा गर्ने आवश्यकता मलाई प्रतीत भएन र म चूप लागी बसिरहेँ ।

दुई चार वर्षअघि एकचोटि आचार्यज्यूले यो पत्रको चर्चा मसँग गर्नु भयो औ सो मसँग माग्नु भयो । मैले कता परेको छ खोज्नुपर्छ भने जस्तो मलाई लाग्छ । यसपछि एक दुई पटक अरु वहाँले यस सम्बन्धमा मसँग सोध्नुभए जस्तो लाग्छ । मैले “खोज्छु, कतै परेको छ” भनी भनेको संकना हुन्छ । त्यसपछि मैले वास्ता नगरे जस्तो वहाँले ठान्नु भएछ क्यारे ! एक दिन वहाँले अरु थोक होइन, त्यसको चित्र प्रकाश हुनुपर्छ र सो गराउन मलाई भन्नु भयो । हुन्छ, मौका पर्नेबित्तिकै चित्र प्रकाश गराउनेछु भनी मैले उत्तर दिएँ तथा यस कुराको त्यस वेला यसरी टुंगो लाग्यो ।

म त्यस मौकाको विचार गर्न लागें । बहादुर शाह-सम्बन्धी यौटा परिचयात्मक लेख लेखी त्यो पत्रको चित्र छापने कि कसरी छापने ? भन्ने कुरा केही दिन मैले मनमा खेलाएको भए तापनि केही निश्चय गर्न सकिन र सो काम त्यसै रहिरह्यो । आचार्यज्यूले पनि यसपछि त्यस विषयमा मसँग केही कुरा गर्नु भएन । तर मेरा मनमा यसका विषयमा केही काम गर्नुपर्छ भन्ने ता लागि रहेको थियो, तर त्यस कामले कुन रूप लिनुपर्छ त्यसको निश्चय मैले गर्न सकेको थिइन ।

आचार्यज्यूको ५ सेप्टेम्बर १९७२ का दिन निधन भयो । वहाँपछि आचार्यज्यूले मसित त्यस पत्रका सम्बन्ध-मा केही वर्षअघि व्यक्त गर्नु भएको इच्छा पूर्ण गर्न म व्यग्र

श्री बाबुराम आचार्यले

श्री सूर्यविक्रम ज्ञवालीलाई

प्रिय बाबु

श्री सूर्यविक्रम ज्ञवालीले आफूलाई नेपाली राष्ट्रिय
प्रतिष्ठानमा रहेको एक सभ्य संस्थाको रूपमा देखा
दिने लेखको हुन्। यो विचारको अर्थ हो कि नेपालको विकास
सोझेर यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।

यो देश एक सभ्य संस्थाको रूपमा देखा
दिने लेखको हुन्। यो विचारको अर्थ हो कि नेपालको विकास
सोझेर यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।
यो तथ्य हो कि यो देश बाह्यको सहायताबाट मात्रै चल्ने हो।

तथा ते तया-माने खै जात राम जाते तया-रा
 न को हे का रामे ए प्रदि तद परा खीने इला ने
 कामे तत का उक्तपिप्या इ जात पति काम
 जीवेक मने मेरे निन्हा हा ।

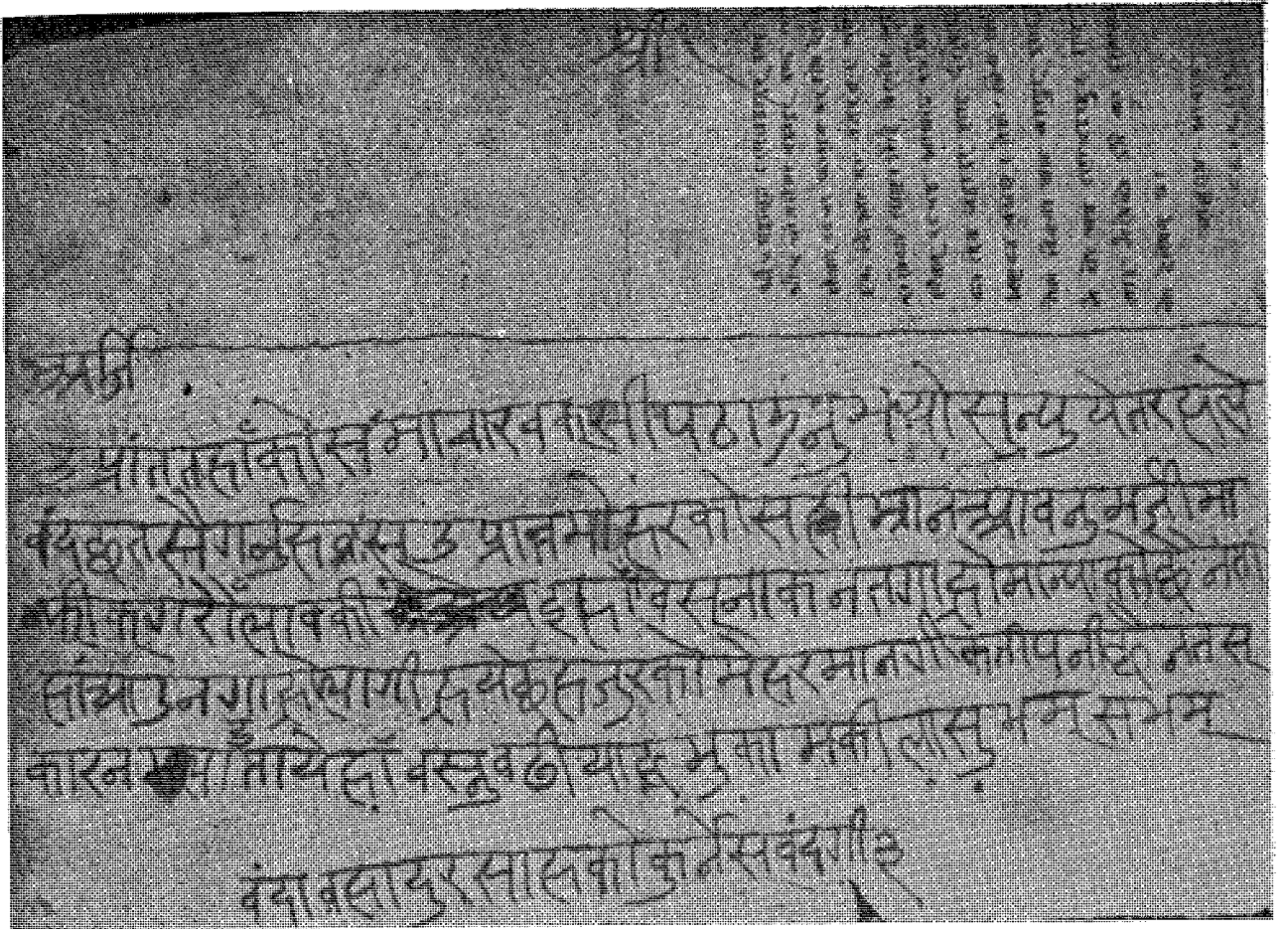
सो एव पर ते का-सिमेक पर पति का
 वा अर नेपाल-माया का पतिपर मा बोये एा हा
 पर ती उचितका पतिका तीत जात वर्य मिक
 नेपाल का भाइते तत मीत मान । तत्र लय
 मे लख पर मार एा वा ।

ती एव पर लखेक मी एाका तया-रा
 मान पर एाक अर एा का तया ई के सिरो मी
 न वर्य मेरे इ ।

एवम-एवम
 बाबुराम आचार्य

श्री बाबुराम आचार्यले श्री सूर्यविक्रम ज्ञवालीलाई लेखेको पत्रपेज नं २

प्राचीन नेपाल



श्री बहादुर शाहले श्री ५ रणबहादुर शाहलाई लेखेको अर्घी

भए । यताउति उद्योग भरे । तर भने जस्तो सफलता प्राप्त गर्न सकिन । अन्त्यमा हाल यस लेखसित प्रकाशित बहादुर शाह तथा आचार्यज्यूका पत्रको चित्र सहित यौटा सानो लेख लेखी आचार्यज्यूको स्मृतिमा श्रद्धा अर्पण गर्ने इच्छाको सूचना मेरा बन्धु श्री जनकलाल शर्माफर्त अर्का मेरा सुयोग्य मित्र पुरातत्व विभागका संचालक श्री रमेशजंग थापाका समीपमा मौखिक निवेदनका रूपमा पठाए । आचार्यज्यूका स्मृतिमा श्रद्धा अर्पण गर्ने काममा श्री थापा महोदयको अनुमति नपाउने कुरै थिएन र आज बहादुर शाहको पत्र र सो पत्र पठाउँदा आचार्य-ज्यूले मलाई लेखनुभएको पत्रको चित्र यस लेखसित प्रकाशित भएका छन् ।

बहादुर शाहको हस्ताक्षरको अर्को उदाहरण न-प्राइएसम्म यो चित्रको हस्ताक्षरका विषयमा अन्तिम मत स्थिर गर्ने गार्हारी छ । आचार्यज्यूका मतमा ता "यो निश्चित उनैको हस्ताक्षरको हो" भन्ने थियो । हस्ताक्षर तथा पत्रबाट तिन ताक वा पहिलेका अनेक ठूला मानिस-सरह बहादुर शाहले पनि पाठशालामा पढे जस्तो अनुमान हुँदैन ।

बहादुर शाहको पत्र

श्री १

अजि

उप्रान्त वहाँको समाचार बक्सी पठाउनुभयो सुन्यु ये तरहले बन्दछ त्यसै गर्नुहवस् उप्रान्त मोहरको सहीमा नआवनु मर्जीमाफीक गरौला वकी इहाँ वस्ना. कन ते गहो मान्याको छैन तांहां आउन गहो लागी ह्ये छ हजुरको मेहरमानी कती पनि छैन तस् कारन् मलाई ता यहाँ बस्तु बढीया छ मुकाम कीला सुभम् सुभम्

वंदा बहादुर साहको कुर्नेस वंदगी ३

आचार्यज्यूको पत्र

त्रि. चन्द्र कालेज

२९ अप्रैल १९३६

प्रिय बाबु,

श्री पृथ्वीको जीवनी एक प्रति ने. भा. प्र. समि-
तिमा ने. सा. स. द्वारा पठाउने कुरा केहि दिन अगाडि लेखेको हुं सो किताब जाँच हुंदैछ । संभवतः प्रवेश रोकिन्छ । तेस कारणले पठाएको भए पनि भैगो । केहि हानि छैन । नपाठाए पनि एकै हे । किनभने तेस जाँचमा समिति पनि सामेल हुने भएको छ ।

औ एस पत्र साथ चारौटा पुराना लेख पठाएको छु । नेपाली भाषाका विषयमा छानवीन गर्नेलाई काम लाग्दछन् । बहादुर शाहको तस्वीर कहि पाएको छैन । तिनको हस्ताक्षरको पत्र एसै साथ छ । नजरबन्द भइ-रहेको अवस्थामा पनि तिनको धैर्यता तेस पत्रबाट टपकन्छ । इ पत्र ने. सा. सम्मेलनका पुस्तक वा पत्रका विभागमा राखिदिने बन्दोवस्त गरिदिनुहोला । कदाचित उहाँ रहने राम्रो प्रबन्ध नभए तपाईं संगै रहोस् पछि फिर्ता मागुला । सम्मेलन सार्वजनिक संस्था हुनाले र तहाँ रहे तपाईं-हामी सबैलाई काम लाग्ने तपाईं वा मसंग रहेमा हामीहरूपछि नष्ट भएर जाने हुनाले हामीहरूका उत्तरा-धिकारीहरूलाई पनि काम लागोस भन्ने मेरो विचार हो ।

सो पत्रहरू ने. सा. सम्मेलनका पत्रिका वा अरू नेपाली भाषाका पत्रिकामा छापे हुन्छ । तर ती छापिएका पत्रिका तीन चार वर्षभित्र नेपालमा अझुँदैनन् भने मात्र । नत्र व्यर्थको खलबल मात्र हुन्छ ।

ती पत्रहरू सम्मेलनमा राख्दा तपाईंका नामबाट राख्नुभए हुन्छ । तहाँ मैले दिएको भन्ने नपानु बेस छ तपाईंको

बाबुराम आचार्य

